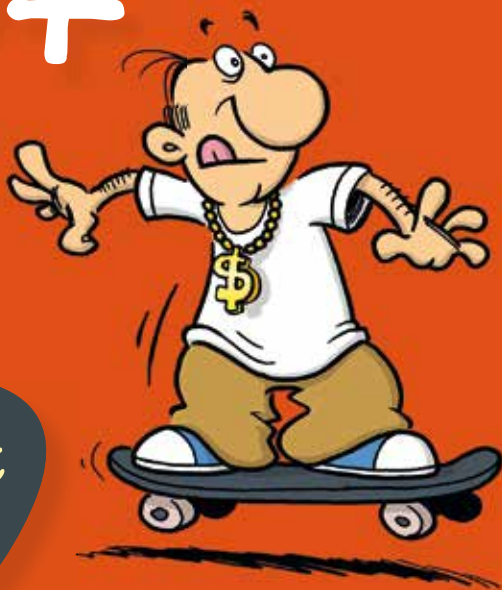

Muž 60+

Co už
nemusí řešit

Michael Kernbach

Muž 60+

Co už nemusí řešit

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Přeloženo z německého originálu knihy Michaela Kernbacha *Geschafft!*
Was Mann mit 60 nicht mehr tun muss!, vydaného nakladatelstvím
Lappan Verlag GmbH, Oldenburg, Německo, 2011
Original title: *Geschafft! Was Mann mit 60 nicht mehr tun muss!*
Copyright © 2011 Lappan Verlag GmbH, Oldenburg, Germany
All rights reserved

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5619. publikaci

Překlad Mgr. Daniel Helekal
Odpovědná redaktorka Mgr. Marie Zelinová
Sazba Eva Hradiláková
Počet stran 48
První vydání, Praha 2014
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

Czech Edition © Grada Publishing, a.s., 2014
Illustrations © Miguel Fernandez
Cover Design © dle originálu Eva Hradiláková

ISBN 978-80-247-5359-1

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9383-2 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9384-9 (ve formátu EPUB)

Co už nemusí řešit muž po šedesátce

Námět a texty: Michael Kernbach
Kresby a ilustrace: Miguel Fernandez

DĚDO? MÁM NAPSAT
DO ŠKOLY REFERÁT
O FOSILÍCH. MŮŽU SE TĚ
NA PÁR VĚCÍ ZEPTAT?

Slavit své význačné dny

Nechodme kolem horké kaše. Už od chvíle, kdy vám bylo čtyřicet, si celá vykutálená famílie oslavy vašich „význačných dnů“ užívá jen z jediného důvodu – jsou totiž krásným měřítkem vaší pozemské pomíjivosti.

Proto je mnohem lepší dát tomuhle odpočtu do nirvány jednou provždy vale! Krom toho záhy zjistíte, že po šedesátce je už význačný každý den. Proto je na čase začít se podle toho taky chovat. A to i tehdy, když se vás poděšení budoucí dědicové budou mermomocí snažit přesvědčit, že denní rutina s programem „šampaňské, kubánské doutníky a společnice z eskortní agentury“ by nemusela úplně prospívat vašemu zdraví. Když už zubatá stejně skoro klepe na dveře, tak ať to do té doby aspoň stojí za to!

Pít mizerné víno

Život v zajetí pozdního kapitalismu si od vás dozajista vyžádal nějaké oběti. S kouřením jste sekli, aby zbylo na výlety pro děti, dlouholetého místa u stolu pro štamgasty jste se vzdali kvůli splátkám hypotéky na dům a po večerech popíjíte krabicové víno, abyste ušetřili na nové auto.

Pořád jen ohavné orgie škudlení a omezování se. Ale k čemu? K čemu vám to všechno bylo? Bydlíte snad dneska v Alhambře? Patří vám Trump Tower? Poděkoval vám někdo z té egoistické a sebe-středné sebranky za všechno tohle odříkání Nobelovou cenou? Nebo alespoň nějakou tou miliardičkou z nasyceného mamonu? Přišel čas podívat se kruté pravdě do očí: Všechno to odříkání vám přineslo leda tak houby s octem. A jedna věc je v tuhle chvíli jistá – ať už vám v životě zbývá času, kolik chce, rozhodně ho není dost na to, abyste při tom pili mizerné víno! Sem s těmi francouzskými kráskami – a neberte nic míň než premier cru! Nebo snad svojí gastroaskezi vážně chcete donekonečna sponzorovat manželčiny orgie v kadeřnických salonech a nehtových studiích? Už toho bylo dost! Uvědomte si jedno: Do starého měchu patří archivní víno!

Chodit k holiči

Muž po šedesátce už k holiči zkrátka nechodí. Pokud vůbec ještě existuje důvod, aby se vydal k poskytovateli služeb tohoto typu, potom tam zásadně **KRÁČÍ.**

Není pochopitelně vůbec samozřejmé, že v okamžiku proplutí do sedmé desetiletky života vám na hlavě ještě zbývá něco, co by se dalo stříhat. V každém případě ovšem platí, že mnohem důležitější než mít vlasy je možnost navštěvovat holiče. Jen si představte závistivé pohledy těch smrkáčů, co u vašeho vlasového stylisty úpí o pomoc, jelikož už na sklonku dvacátých let své životní pouti musí na olysalém temeni nosit umně nakadeřené příčesky! Účinnější živou vodu byste hledali jen těžko... Malý tip: Kdyby to s vašim vlasovým porostem přece jen nebylo tak žhavé, rozhodně nevěšte hlavu! Před výpravou k holiči stačí jen nasadit si paruku. Při stříhání se nic nepozná a závistivé pohledy okolí vás dozajista neminou!

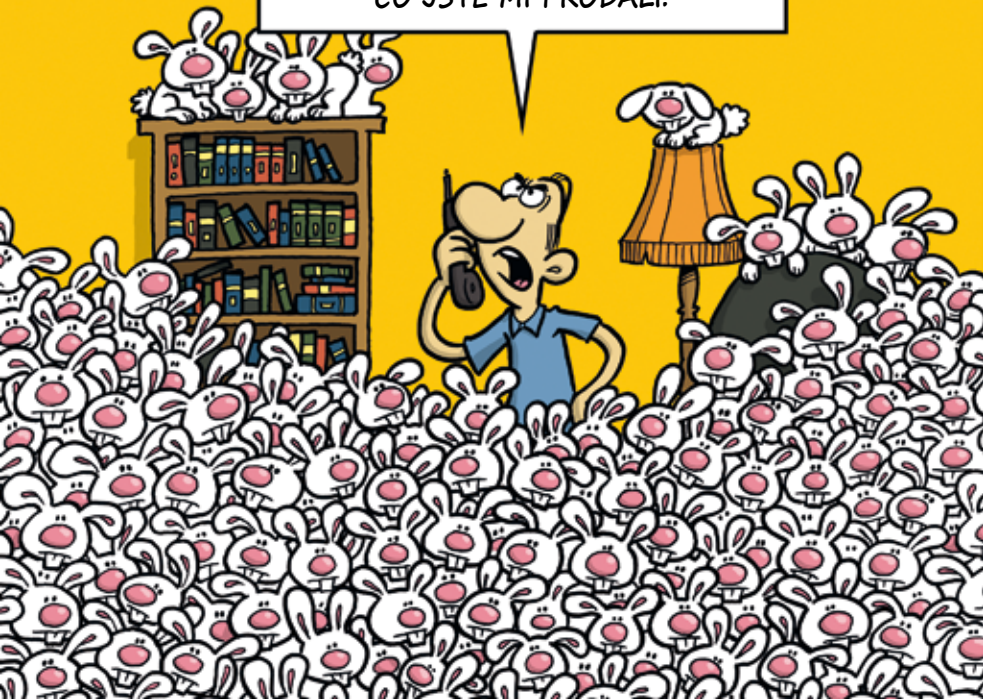
Rozčilovat se

Žaludeční vředy, infarkt myokardu, bypass a nadváha – za všechny tyhle jizvy na vašem těle může jen a jen hloupost.

Konkrétně hloupost druhých, kvůli které jste se vždycky tak neprozřetelně rozčilovali.

A k čemu vám to bylo? Manželka se pořád plouží jako šnek po obrně, soused při vyprávění vtipu stále začíná pointou a ten kašpar, co si říká váš šéf, je mladší a mladší. Nejvyšší čas začít brát věci trochu víc piánko. Tak se nežinýrujte a dejte si myslivce nebo podobný balzám na duši, který na vás po ránu nedočkavě čeká v malých lahvičkách na benzínce za rohem. A když ho zkombinujete s prášky na tlak, dokáže vyvolat takovou vnitřní vyrovnanost, jakou jste naposledy pocítili, když vám bylo dvacet a ubalili jste si jointa.

HALÓ? JDE MI O TY DVĚ
KRÁLIČÍ SAMIČKY,
CO JSTE MI PRODALI.

Luštit křížovky

Rychlost, jakou se vám může změnit život, krásně dokládá spousta zdánlivě nenápadných drobností. Třeba takové křížovky. V tom, co ještě do včerejška bývalo výkladní skříní vašeho nepřekonatelného všeobecného rozhledu a obdivuhodných vědomostí z oblasti geografie a řecké mytologie, dnes všichni najednou vidí jen zkoušku, kam až se ve vašem případě podařilo proniknout tryskem pádící senilitě.

Když jste si dřív ve slabší chvílce náhodou nedokázali vzpomenout na jméno severozápadního přítoku Sourou, nikdo se tím nijak nevzrušoval. Dneska úplně stejná situace vyvolá pozvednutá obočí a starostlivé šuškáni. Než se stihnete rozkoukat, zavalí vás okolí obřimi časopisy pro důchodce, kde na vás budou čekat intelektuální výzvy jako „Jak dělá pes? (na tři)“. Za tohle vám přece chvilka toho luštění rozhodně nestojí! Když už budete chtít i nadále ukazovat svou vzdělanost a sečtělost, recitujte radši u snídaně verše z Odyssey. Ale pozor – nikdy ve starořečtině! Jinak vás nejspíš někdo z těch mladých omezců z vaší přízně, co pořád jenom vysedávají u počítače, odveze na pohotovost s podezřením na mozkovou mrtvici!

Darovat

Jeden skutek vydá za tisíc slov. Pravda, jenže vy jste si tuhle zásadu v posledních letech vzali k srdci natolik, že jenom z vašich darů by se dalo znovu postavit celé New Orleans po hurikánu Katrina.

Úderem šedesátých narozenin je ale na čase přejít na druhou stranu. Právě lidem jako vy, mužům v tom nejlepším věku, se totiž v téhle fázi čím dál tím častěji stává, že zůstanou odkázáni na štedrost svého okolí. Vezměte si třeba tu partu vysokoškolaček, co společně bydlí v bytě naproti vám – ty by vám určitě mohly po nocích darovat trochu toho tepla. A když už ne darovat, tak alespoň vyměnit třeba za kapku kvalitní genetické výbavy. I když jste právě ve zlatém věku pro přijímání darů svých bližních, konkrétně v těchhle případech pořád platí, že dávat je vždycky lepší než dostávat.

Ulívat se

Kdo se ještě v šedesáti snaží ulívat z práce, musí být naprosto šílený! Vždyť se tak dobrovolně vystavuje stále sílícímu nebezpečí, že propásne nejlepší část pracovního života.

Poté, co jste ze strachu před mladšími kolegy tři čtvrtiny své profesní dráhy dřeli jako koně, se teď karta konečně obrátila. Díky zákonnému odstupnému, které touhle dobou vyšplhalo do výšin, před nimiž i Mount Everest bledne závistí, jste pro firmu v podstatě nedotknutelní, a můžete tak v klidu pozorovat ty mladé usmrkance, jak se celý den koupou ve vlastním potu. A popravdě – o tohle byste přece přijít nechtěli, že ne? Když budete mít náladu, můžete navíc situaci okořenit špetkou lidové tvořivosti („Personálního znám už od středověku a věřte mi, kolego, že to tu pro vás nebude žádná procházka růžovým sadem.“) nebo vymyšlenými sliby jako „Poslechni, mladej, když za mě vezmeš tenhle případ, utrousím za tebe u starýho nějaký to slovo. Na mě on dá!“

+

DALŠÍ PROSÍM. TEN PACIENT,
CO MÁ POTÍŽE S KŘÍŽEM.

Udržovat rovnováhu mezi prací a osobním životem

Víte, co je úplně nejhorší na celé té zatracené globalizaci?

Že se nezastaví vůbec před ničím. Ani před rozdíly mezi pohlavími. Dnešní muži a ženy jsou tak unisex, že je ve velké části světa často ani nejde navzájem rozlišit. A netýká se to přitom jenom vnějšího vzhledu.

Když se člověk dneska podívá na tu sebranku spadající do kategorie „mladí muži“, začne mu hned být naprosto jasné, proč už se nerodí skoro žádné děti. Když máte obzvlášť pech, začne vám nějaký z těchhle neslaných nemastných holobrádků podrobně líčit detaily svých zženštilých světonázorů a blekotat něco o „work-life balance“. Jak že?! Work-life... co? To je dozajista mnohem lepší držet se radši tradičních a osvědčených rituálů, jako je rovnováha mezi prací a pohodou, dosahovaná smysluplným střídáním pobytu v zaměstnání a hospůdce na růžku tak, jak to děláte už od nepaměti.

Být skromný

Nechápejte mě špatně, překročení hranice šedesátky byste v žádném případě neměli brát jako výzvu k bezuzdnému hýření. Od muže v nejlepších letech se ale očekává důsledné zachování toho nejtěžšího ze všech životních postojů – nekompromisní upřímnosti.

Jen připravenost říkat v budoucnu druhým pravdu nemilosrdně do očí jim může pomoci z vašeho úsilí něco vytěžit. Kdo celé ty dlouhé roky tlačil – a nutno říct, že prakticky sám! – káru dopředu? Bez koho by se váš sportovní klub, rodina, myslivecké sdružení a vlastně celé město – jen si to přiznejme! – nikdy nedostaly tam, kde dneska jsou? Vidíte! Jak se má vaše okolí někdy něco naučit, když vy své hrdinské skutky z přehnané ohleduplnosti zamlčujete? Dost bylo skromnosti! Konečně se postavte k věcem čelem a seznamte svět se svými mistrovskými výkony! A z čiré lásky k bližním tak potom číňte co možná nejhlasitěji a při každé příležitosti, která se naskytne...

Číst všemožné příručky

Co se to u všech všudy stalo s dnešními mladými?! Na sebemenší prkotinu v životě zjevně potřebují minimálně tři příručky, aby se vůbec pohnuli z místa. *Dýchání – pomocník pro začátečníky*, *100 tipů pro správné sprchování*, *Partnerka je těhotná – čeká mě smrt?* a další veledíla, že to svět neviděl. Číst podobné žvásty je samozřejmě naprosto pod vaši úroveň. Vysokou poptávku po dobrých radách byste ale mohli krásně využít k sepsání vlastní příručky, není-liž pravda?

Třeba titul *Chlast, střely a bordely – o umění být mužem* slibuje na první pohled zajímavé čtení a nepochybně upoutá řadu čtenářů. Vděčně publikum si určitě najde i příručka *Jak na berňák – 1001 skvělých triků pro krácení daní*. Právě to je typ životních zkušeností, které by ti dnešní usmrkanci, co si bláhově říkají chlapi, mohli využít jako nikdy dřív. Jelikož ale většinu podobné literatury kupují ženy, měli byste si zároveň otevřít poradenskou kancelář, ve které dámám při malém tète à tète přesvědčivě vylíčíte, že knihy vašeho nakladatelství patří na noční stolek každého pořádného muže. Nejenže se budete výborně bavit, ale je to i skvěle fungující podnikatelská myšlenka. Třeba takový zakladatel *Playboye* Hugh Hefner na stejném principu vydělal neuvěřitelný majlant!

